

[Hans Conrad Koefoed.]

skatningsprocenten. Jeg beklager som sagt, at vi ikke har kunnet trænge igennem med disse synspunkter. Nu må andre tage ansvaret for lovens gennemførelse, men som mangeårig praktisk vurderingsmand er jeg bekymret for, at det her vil gå, som det gik hesten med det ene blinde øje. Den fik først på hjemturen at se det, den ikke havde kunnet se på udturen. Jeg er bange for, at de af lovens urimelige virkninger, som man trods ihærdigt udvalgsarbejde ikke har fået øje på, vil vise sig, når loven skal føres ud i det praktiske liv.

Sluttelig vil jeg gerne sige et par ord om den dagsorden, som findes trykt i betænkningen, og som nu er fremsat af det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby). Således som denne dagsorden er formuleret og motiveret, vil mit partis medlemmer ikke kunne stemme for den. Derimod er vi fuldtud enige i, og det vil også fremgå af alt, hvad jeg her har sagt, at man endnu ikke er trængt til bunds i dette problem, og at det derfor af mange grunde ville være ønskeligt, at der blev levnet tid til en yderligere granskning af dette vanskelige forhold; det tror jeg alle vil indrømme at der er. Ud fra denne erkendelse skal jeg tillade mig at fremsætte følgende forslag til motiveret dagsorden:

„Da spørgsmålet om den rette løsning af grundværdistigningsproblemet ikke skønnes at være fuldt afklaret ved de stedfundne forhandlinger, henstiller folketinget til finansministeren, at lovforslaget henvises til yderligere behandling i en kommission, og går dermed over til dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag til motiveret dagsorden:

„Da spørgsmålet om den rette løsning af grundværdistigningsproblemet ikke skønnes at være fuldt afklaret ved de stedfundne forhandlinger, henstiller folketinget til finansministeren, at lovforslaget henvises til yderligere behandling i en kommission,

og går dermed over til dagsordenen.“

Også dette forslag vil indgå i de almindelige forhandlinger.

Thestrup: I den afgivne betænkning har det ærede medlem hr. Fibiger og jeg gjort rede for, af hvilke grunde vi ikke har kunnet tiltræde det foreliggende forslag. Jeg skal her søge nærmere at uddybe vore indvendinger.

Jeg har ved forslagens første behandling

og det ærede medlem hr. Fibiger og jeg har i betænkningen redegjort for vor principielle stilling til spørgsmålet om inddragelsen af de samfundsskabte værdier, hvad jord angår. Den principielle indstilling er følgende:

„Det er dette mindretals opfattelse, at de samfundsskabte værdier vel bør tilfalde samfundet, men at det herved må iagttages, 1) at der ved afgrænsningen af, hvilken del af en værdi der er samfundsskabt, må udvises stor forsigtighed overfor den private ejer, og 2) at staten ved inddragelsen af de samfundsskabte værdier ikke bortser fra andre almindeligt anerkendte formål, f. eks. den samfundsmæssige værdi ved at så store kredse af befolkningen som muligt ejer eget hus eller have, at der er den fornødne mængde boliger til rimelige priser samt samfundets almindelige interesse i sparsommelighed og arbejdsomhed og i den private enkeltpersons beskyttelse overfor statsmagten. Hvor strid opstår mellem de førstnævnte formål og et eller flere af de sidstnævnte, bør en afvejning efter formålenes betydning finde sted.“

Når vi ikke har stillet ændringsforslag, skyldes det, at vi ikke mener det muligt ved en lov, der bygger på den art af periodiske vurderinger, som vi har, at nå til inddragelse af de samfundsskabte værdier, således at man på een gang opnår de to krav, vi stiller: at der ikke begås nogen uretfærdighed overfor de private ejere, og at man ikke krænker vigtige og fra alle sider i vort samfund anerkendte formål.

Ser vi på forholdene efter loven af 1933, må alle erkende, at denne lov aldeles ikke har løst sin opgave. Den store spekulation i jord har taget gevinster hjem større eller ligeså store som tidligere, og den jævne hus- eller villaejer, der ikke har haft fjerneste spekulationshensigt, er blevet beskattet af værdistigninger, der i virkeligheden ikke er skabt, eller som han i alt fald ikke har mærket noget til. En eneste ting har gjort, at han ikke ligefrem er blevet beskattet bort fra sin ejendom: at skatten har været lille, fordi vurderingerne var lave, og fordi kun en mindre del af den såkaldte værdistigning blev inddraget.

Hvis der har været nogen fornuftig mening med det foreliggende lovforslag, må det have været at rette 1933 lovens fejl uden at forøge farerne. Hvad gør nu det foreliggende lovforslag? Det forøger skatten i henhold til loven betydeligt, idet det tvinger vurderingerne til vejrs, og senere tager det hele værdistigningen.